

Tinilány koromban mindig több fiúba voltam szerelmes egyszerre, és azon ábrándoztam: két kannal kéne összehozni randit. Valahogy aztán ez mindig csak vágy maradt; talán titokban Tamás is ezért hívta meg régi barátját – ha összejön, új izgalmakat hozzon be házasságunkba. Zolival sráckorukban elég nagy szívtiprók hírében álltak, mindenüket megosztották, és én tudtam, hogy ezt a jó szokást nem lehet elfelejteni. Ledérre öltöztem, kurvásra sminkeltem és igyekeztem úgy rendezni, hogy ne tűnjön fel az

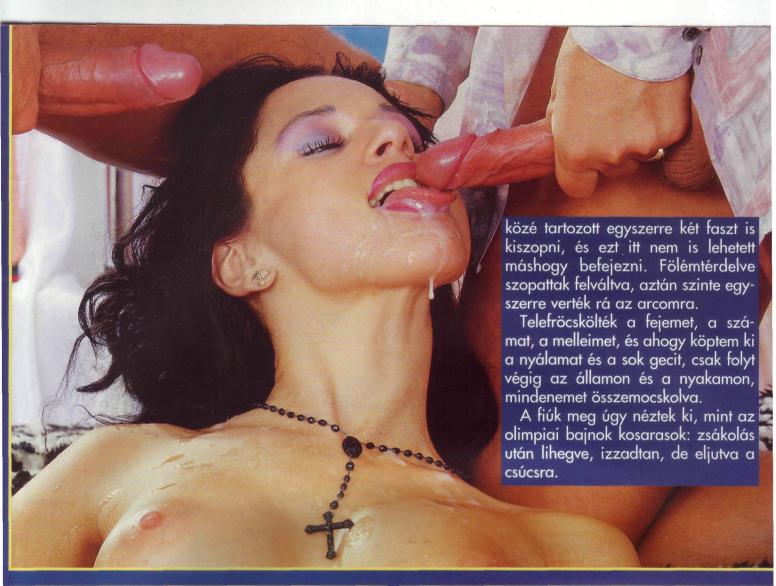

Mára az összes puttony és fenyőfa elmaradhatatlan tartozéka, a csokoládé <u>ad</u>ta az apropót a

NAGYTOTÁL

decemberi ünnepi oldalára.
Kerüljön mindenki asztalára
egzotikus csokitorta, vagy
mint itten balra, egy hatalmas mogyoróscsoki nyíljon
rá a világra, Mert ez csokinak bizony csoki, de a mogyorót hiába keresi, csak
aki beteszi, az találja.

Guiness rekordokat verő túrórudival megy itten a birkózás, ez nyilvánnyaló. Lótenyésztők, tenyészkancák, figyelem! Ehhez a kapitális mérethez aztán kell a fegyelem. Nyalni, vagy nyelni, enni, vagy nem lenni és még kérdés mindezt elhinni, vagy a balhét valakinek elvinni!

Olyat már többször hallottam, hogy álljuk herpeszállásba, de tönk szélére még senki se került, ha nem sikerült ekkorára kitárnia a világra. Nem csalás és nem ámítás, csak ez az ártatlannak tűnő leányka megy át gugolásból X aktákba. Én nem vagyok egy finom ember, de szó, ami szó: most azért szívesen lennék alatta tuskó.

BRUTÁLIS

ez a borult elméknek szóló, apró defektnek tűnő, tisztátlan forrásból feltörő bonaqua. Natúr gejzírben arcot öblögetni, ez talán a szájápolás legújabb módja és a modern dentálhygiéne kutatásra alkalmas válfaja.

A kissebbségi vadóc hosszú nyelve és bitang nézése okán került az illusztris társaságba. Ha lenne rá több helyem, könnyen elveszteném vele a fejem...

Fölöttünk kilós turkálóban zajlik a móka, alul meg megy a gőzös, megy a gőzös Katikába. Micsoda egy kéjvonat, zihál a mozdony, csattognak a kerekek. Dolgozik a dugattyú, az idő szalad, a szerelvény meg a szemérem csúcs felé halad.

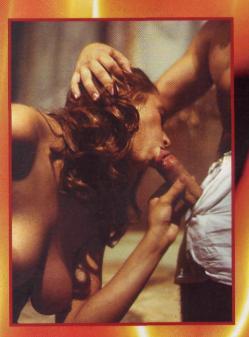

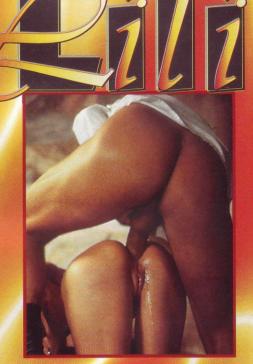

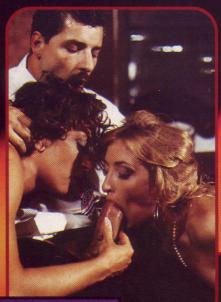

LUX XVI QEA

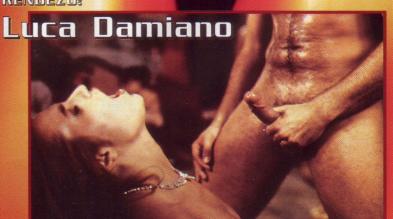

RENDEZŐ:

A film megrendelhető: a 311 66 13-as telefonszámon, vagy a 269 21 52-es faxszámon,

metve a LUXX Video

1054 Budapest, Bajcsy Zsilinszky út 56. levékűmen.

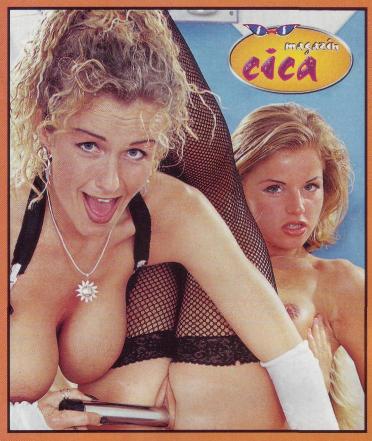
A jó cicásoknak bejön a Mikulás. Biztos voltam benne. Nálunk ugyan nincs kandalló, így zoknit se akaszthattam rá, a veszkó-csizmám viszont a párkányra ugrott. És reggelre egy üveg csivasz regal landolt benne. Tényleg, mint a mesében, csak sajna a mutatvány nem ennyire kerek. A vén trottyli ugyanis egy féldecis kisüveggel szúrta ki a szemem, ami talán még petróleumból se kottyanhat meg. Nem mondom, a whiskey sirály de inkább átmegyek jövőre piáról a nőre. Abból nincsen féldekás, és egy ilyen szőke bringában csak jobban mutatnék csizmában...

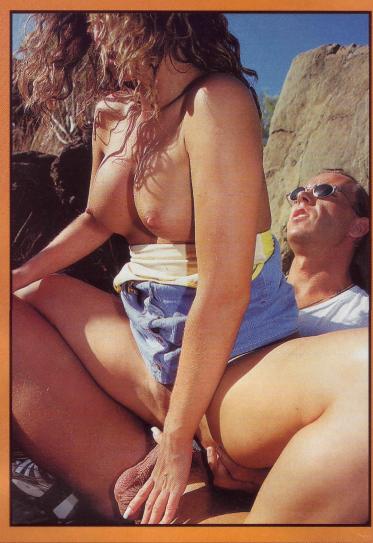

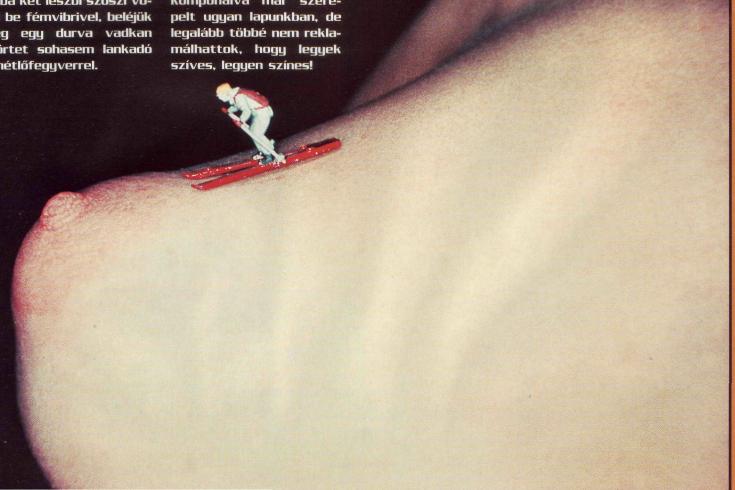

Január, ott a nyár. Mármint a a déli féltekén, meg Ausztráliában, de azért nálunk is napsütötte szettel indul a 84-es szám. A Kanári szigeten köveken megy majd a móka, a stúdióba két leszbi szöszi vonul be fémvibrivel, beléjük meg egy durva vadkan csörtet sohasem lankadó ismétlőfegyverrel.

A lenti képpel pedig a téli sporttal az anyja kebelére gyakorolt üdvözítő hatást kívánom volt illusztrálni. A Saint mester által megálmodott és kivitelezett óriás-sánc, műlesiklással komponálva már szerepelt ugyan lapunkban, de legalább többé nem reklamálhattok, hogy legyek szíves, legyen színes!

lsten tudja, eleget jártam a világban, hogy ne lepődjek meg semmin. New Yorkban nehéz, Párizsban könnyebb kalandot találni, de Pesten is őrült helyzetekbe sodródhat az ember.

Sohasem tartottam magamat cukros bácsinak, mint az a, meglehetősen bizonytalanul viselkedő hosszúkabátos férfi, akit a parkból vezettek ki, és csak magyarázta, hogy a kicsinek poros volt a ruhája, azért kefélte le...

a tömött hátizsákja szúrt szemet, aztán jobban megnéztem, és a következő gondolatom már a fekete ruhácskája alá kalandozott. Ártatlanságát nélkülözve nézett a szemembe, aztán a Népligetnél kiszállt, és én is léptem utána.

Most követem, és ő tudja, hogy mögötte jövök, mert a sűrű telé veszi az irányt. Még alig szürkül, a Planetáriumnál senki, a bokrok közt beérem és egy fához szorítom. Érthetetlen, miért nem ellenkezik, a száját se kell betapasztani, sőt inkább szoro-

tágítom a puha punciját, ezt a hasadt kis nedves csapdát. Hozzám simul meztelen teste, mind-két kezemmel megragadom a seggét és nyomkodom a puha húst, miközben farkam belebújik

lyebben és mélyebben nyel el. Hirtelen átkulcsol a lábaival, és szorosan tart... fél, hogy abba-hagyom, mielőtt elélvez, de én orgazmustól remegő testét to-vább kefélem, sőt még döföm akkor is, amikor már kioltottam tüzét, és lábai jobbra-balra alá-

merülnek.
Fölé állok és leszopatom pinája lucskát, aztán az arcára verem. Úgy tör elő belőlem a lé, mint víz a slagból. Elkapná a fejét, de kíméletlenül összefröcskölöm. Folyik le rajta a geci, bután

néz, és úgy viselkedik, mint aki elfelejtette, hol is van, csak azt érzi, hogy teljesen szétbaszták és összemocskolták.
Fogok egy ötezrest, letörlöm benne a faszomat, aztán galacsinná gyűrve a szájába nyomom. Öklendezve döbben rá, hogy mit is jelenthet egy szűzkurva kiszolgáltatottsága,

nekem pedig az összes aljas perverzióm ebbe a durva kép-be sűrűsödik össze. Már egészen besötétedett, iszkolok vissza a ligetből, ne-hogy valami rendőr így talál-jon ránk. Az utcák befogadnak újra; komoran és idegenül, mint addig. H. Miller – H.V. Márton

KEREKDED

címmel illene illetni ezt a kilencven százalékos zsírtartalommal
bíró tüdőt. Sokszor
láttunk már magyar tarkát lealázó tőgyeket, de minden egyes
díszpéldány azért kicsit megdobogtatja a szíveket.
De nem mindenkinek! Mert
a bulémiában utazók, vagy
az anorexiára gerjedők bizony
behánynak az ilyen borzasztó
átmérők láttán.

Persze az élet attól szép, hogy mindenki talál benne olyat, ami magának tetszik. Magának vajon tetszik a szattyánbőrön dudorodó oldalborda? Ilyen háton szívesen elzongorálna? Netán egy csontkollekció a barátja? Na látja! Ez a választás szabadsága, mert a Cica ügyel az alternatívára. Azt nem ordibálhatom, hogy forró vizet a kopaszra, de drukkolhatok, hogy nagy mellet minden marokba!

Bár az lenne igazán igazságos, ha mindez a nagy Big Bossra is vonatkozna. De nincs már hihető mese, ezért eztán inkább jobban vigyázok, nehogy újra belecsapjak a lecsóba. Viszont azt már most megígérhetem, hogy a Kedvesem neve többé nem kerül szörnyedvényekkel egy oldalra. Na jól van, itt az idő lezakkannom, mert már nekem is nagyon zagyvának tűnik ez az egész így visszaolvasva.

Be kell vallanom, komolyan mérlegeltem egyik kedvenc sztorim megírását. Nem túl snassz egy hagyományos gruppen két forró puncival és egy figyelemre méltó farokkal? Hiszen ez a felállás szinte már közhely a mai ellazult erkölcsű világban, ahol minden (mindenkibe) belefér. Végül mégis úgy döntöttem, megér egy misét az én történetem is. Remélve, hogy akadnak még olyanok, akik egy kis hazai hármas olvastán ihletet kapnak egy kiadós masztizásra.

Egy fotós haverom házibulijának kellős közepén jártunk, amikor épp aktuális kedvesemnek az az ötlete támadt, hogy a "műhelyben" szeretkezhetnénk egy kellemeset, amíg a többiek az ismerkedés jóval kulturáltabb, azonban kevésbé célravezető módozataival próbálkoznak. Mialattő ő alkohol után nézett, én felderítettem a terepet, és a műteremre rátalálva rögtön kényelembe is helyeztem magam a strapabíró, sokat megélt kanapén.

Vártam, vártam... és elkezdtem unatkozni. Komótosan lehámoztam magamról a ruhámat, majd – miután a kedvest hasztalan vártam – a kellékek közül kiválasztottam egy észtvesztően izgalmas piros lasztexrucit. Abból nagy baj nem lehet, ha ilyen szerkóban egyedül kezdem el a játékot, ezért még egy segédeszköz után néztem. Szó se róla, választék az volt bőven, a nagy kavalkádban azt sem tudtam, merre kapkodjak, végül találomra kiemeltem egyet a felsorakozó műfütyik közül, és visszahevertem. Abban a pillanatban nyílt az ajtó, és belépett – egy fekete lány cipzáros bőrcuccban.

Nagy szemekkel először egymásra néztünk, majd ő a kezemben figyelő szerszámra meredt, és mire tekintetünk újra találkozott, már nem voltak kétségeink, kellünk-e egymásnak és segítünk-e egymáson. Néhány felmérő jellegű csók után már tudtam, hogy jó buliba érkeztem. Pillanatok alatt a combjai között találtam magam, és mohón rátapadtam forró puncijára.

Amíg mélyen belenyaltam és a nyelvemmel csiklóján köröztem, ujjaimmal nedvesen lüktető hüvelyében turkáltam, amely követelőzve rándult össze minden mozdulatomra.

Ám idővel már nem érte be csak ennyivel, és a puncijához irányította az addig mellettünk heverő műtagot, ami pillanatok alatt átkerült az én kezembe. Fantasztikus volt nézni, hogy tűnik el újra és újra a rózsás sze-

méremajkak között, érezni, ahogy teste megfeszül a belsejét kitöltő gyönyörtől. Meglepett, ahogy először csak mocskos szavakat suttogott, aztán egyre trágárabban biztatott, így női mivoltomat meghazudtoló férfias vadsággal mozgattam benne a zümmögő cuccost, hogy végül egy utolsó, méhszájig hatoló lökéssel eltépjek minden gátat és az orgazmus sötétlila viharfelhőibe terelgessem.

árulta el, hogy nem volt véletlen a dolgok ilyen irányú alakulása. Hát, ha már itt vagyunk – néztünk össze a lánnyal –, talán kúrhatnánk is egy jót.

Pár perc múlva – kiéhezvén a tutira – már mohón bólogattunk a cerka felett, bele-belenyalva egymás szájába, hogy azért valami plussz is legyen a történetben. Friss barátosném nem sokat szabadkozott, rögtön belecsusszant a jóba, míg én újra az édes-kesernyés punciízt érezhettem a nyelvemen – na nem mintha sírna a szám. Hanem aztán győzött az egóm, és miután szétcsókoltam ham-

vas kis testét, leröpítettem a dákóról, amit saját sóvárgó puncimba toltam. Hátulról csinált meg az a gyönyörű állat, minden egyes lökéssel a méhemig hatolva, s nem mondom, rendesen megdolgozott. El is élveztem mint a kisangyal, alig tudtam leszállni róla.

A lány közben újra meglovagolta a cerkát, csípője ütemesen körözött, s emberünknek csak úgy kerekedtek a szemei, ahogy a forró punci ritmikusan nyúzta a bőrt a faszán. Bár Ti biztosan jobban tudjátok, hogy az ilyen makk-skalp azért nem egyenlő az elevenen megnyúzással...

Mivel az a francos vibri még mindig mellettünk figyelt, s a lány a popsijába kérte – én meg adtam. Nem mondom eleinte oda kellett figyelnem, hogy egy ütemre toljam a frankóval, de hamar belejöttem. A nagy körforgásban alájuk csúsztam még kutyázás közben, mert úgy a legszebb pinát nyalni, ha szemmagaságban egy emberes fasz csuszatol a nedves résben.

A pillanatnyi pihenőt mellmaszírral tettük teljessé, aztán még én élvezni akartam, ezért hátulról is megkúrattam magam. Emberem rámmászott, mintha csak a hátam közepére

kívántam volna, de már nem bírta sokáig, a kanyarig se jutott velem. Kirántotta gyönyörű farkát abból a gyönyörű pinámból, és az egész olyan GYÖNYÖRÚ volt! Ujjai még pár húzás erejéig farka köré fonódtak, majd a forró lávaként feltörő (na ez komoly megfogalmazás!) cucc a testünkre csobbant. Nekem a seggem, neki az arca lett tiszta geci, amiről azt mondják, selymesíti a bőrt – hát ettől nekünk se kell majd egy ideig kozmetikushoz járni...

Na, kedves Olvasók, mesélnék még Nektek, de sajnos eddig tartott a történet. Ha beéritek ilyen hagyományos sztorikkal ebben az ellazult erkölcsű világban, csempészek majd újabb érdekes színfoltokat a mindennapjaitokba. Nem búcsúzom, hátha találkozunk még: Szamóca

